

23-02-2011

Број: 05-05-1- 641-2/11
Сарајево, 23. фебруар 2011. године

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

01,02-05-2-182/11 S

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPSTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMLJENO:	23-02-2011		
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Prilozni broj	Broj priloga

Предмет. Сагласност за ратификацију конвенције, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Конвенција Савјета Европе о приступу службеним документима.

Будући да је Министарство за људска права и избјеглице БиХ надлежно за провођење поступка за приступање овој конвенцији, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о конвенцији.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

Broj: 08/1-23-05-5-10237-3/10
Datum: 10. 02. 2011. godine

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 22.02. 2011

Organizaciona jedinica	Klasifikacija	Redni broj	Broj priloga
05	05-1	641	

PREDMET: Prijedlog odluke o ratifikaciji Konvencije Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima

Dostavljamo Prijedlog odluke o ratifikaciji Konvencije Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima (CETS 205) koja je otvorena za potpisivanje u Tromsu, Kraljevina Norveška, 18. juna 2009.g. na engleskom i francuskom jeziku, kao i kopiju mišljenja Ureda za zakonodavstvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine (akt broj: 01-02-80-1/10 od 13. 12. 2010.g.).

Šef Stalne misije BiH pri Vijeću Evrope, ambasador Zdenko Martinović, potpisao je predmetnu konvenciju 01. septembra 2010.godine u Strazburu, temeljem Odluke Predsjedništva BiH sa 72. sjednice održane 20. maja 2010.g.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je, na 142. sjednici održanoj 25. januara o.g. utvrdilo Prijedlog odluke o ratifikaciji Konvencije (kopija obavijesti o zaključku Vijeća ministara BiH je u prilogu ovog akta).

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odredbama Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH", broj 29/00) provede postupak ratifikacije predmetne konvencije.

S poštovanjem,

Prilog: kao u tekstu

Sven Alkalaj
MINISTAR

Преамбула

Државе чланице Савјета Европе и друге потписнице овог документа,

Узимајући у обзир да је циљ Савјета Европе постизање већег јединства међу чланицама у сврху заштите и реализовања идеала и принципа који су њихова заједничка баштина;

Имајући на уму посебно члан 19. Универзалне декларације о људским правима, те чланове 6, 8. и 10. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, Конвенцију Уједињених нација о приступу информацијама, јавном учествовању у питањима доношења одлука и приступу правди по питањима животне средине (Aarhus, 25. јуни 1998. године) и Конвенцију за заштиту лица у вези са аутоматском обрадом личних података од 28. јануара 1981. године (ЕТС бр.108);

Такође имајући на уму Декларацију Одбора министара Савјета Европе о слободи израживања и информисања, која је усвојена 29. априла 1982. године, као и препоруке Одбора министара бр. Р(81)19 о приступу информацијама код јавних органа власти, бр. Р(91)10 о обавјештавању треће стране о личним подацима код јавних органа власти, Р(97)18, у вези са заштитом личних података сакупљених и обрађених у статистичке сврхе, бр. Р(2000)13 о европској политици дјеловања у вези са приступом архивама и Препорука (2002) 2 о приступу званичним документима;

Узимајући у обзир важност транспарентности рада јавних органа власти у плуралистичком, демократском друштву;

Узимајући у обзир право на приступ званичним документима:

- i. пружају извор информација за јавност
- ii. помажу јавности да формира мишљење о стању друштва и јавних органа власти;
- iii. јачају интегритет, ефикасност, дјелотворност и одговорност јавних органа власти, помажући афирмацији њиховог легитимитета;

Узимајући у обзир, међутим, да су сви документи у принципу јавни и могу бити предмет ускраћивања само у случају заштите других права и легитимних интереса,

Договориле су се о следећем:

Део I

Члан 1 – Опште одредбе

1. Принципе наведене у наставку треба разумјети без довођења у питање домаће законодавство, прописе и међународне уговоре који признају и шире право приступа званичним документима.
2. У сврху ове конвенције:
 - a. i. „јавни органи власти“ значе:
 1. владу и органе управе на националном, регионалном и локалном нивоу
 2. законодавна тијела и правосудне органе будући да и они обављају извршне функције у складу са националним законодавством;
 3. физичка и правна лица пошто и они врше извршну власт
 - ii. свака страна може, у вријеме потписивања или приликом депоновања инструмента ратификације, прихватања или одобравања, декларацијом упућеном

генералном секретару Савјета Европе изјавити да дефиниција „јавних органа власти“ такође укључује и сљедеће:

1. законодавне органе с обзиром на њихове друге активности
2. правосудне власти с обзиром на њихове друге активности
3. физичка и правна лица пошто обављају јавне функције или раде са јавним фондовима у складу са националним законом

б. „званични документи“ подразумевају све информације забиљежене на неком обрасцу, састављене или примљене, које се налазе код јавних органа власти.

Члан 2 – Право приступа званичним документима

1. Свака страна гарантује право свакоме, без дискриминације по било којем основу, да има приступ, на захтјев, званичним документима који се налазе код јавних органа власти.
2. Свака страна ће преузети неопходне мјере у свом домаћем законодавству да омогући дјеловање одредаба у вези са приступом званичним документима у складу са Конвенцијом.
3. Ове мјере предузеће се најкасније у вријеме ступања на снагу ове конвенције.

Члан 3 – Могућа ограничења приступу званичним документима

1. Свака страна може ограничити право на приступ званичним документима. Ова ограничења морају бити прецизно дефинисана законом, што је неопходно у демократском друштву, и сразмјерна циљу заштите:
 - а. државна безбједност, одбрана и међународни односи;
 - б. јавна безбједност;
 - ц. спречавање, истрага и кажњавање,
 - д. дисциплинске истраге;
 - е. инспекција, контрола и надгледање јавних органа власти;
 - ф. приватност и други легитимни приватни интереси;
 - г. комерцијални и други економски интереси;
 - х. економске, монетарне и девизне политике државе;
 - и. једнакост страна пред судом и ефикасна организација правосуђа
 - ј. животна средина,
 - к. разматрање унутар или између јавних органа власти којих се тиче испитивање случаја.

Државе могу, у вријеме потписивања или приликом депоновања инструмената ратификације, прихватања, одобравања или приступања, декларацијом упућеном генералном секретару Савјета Европе изјавити да ће комуникација са владајућом породицом и њеним господарством или шефом државе такође бити укључена у могућа ограничења.

2. Приступ информацијама садржан у званичним документима може бити одбијен ако ће откривање информација или се чини да ће њихово откривање угрозити било који од интереса поменутих у ставу 1, осим ако у откривању информација постоји неки јавни интерес.
3. Стране ће размотрити успостављање временских ограничења по чијем истеку се ограничења из става 1. неће више примјењивати.

Члан 4 – Захтјеви за приступ званичним документима

1. Сваки подносилац захтјева за приступ званичном документу не мора навести и разлоге за приступ званичном документу.
2. Стране могу дати право апликанту да остане анониман осим ако откривање идентитета није неопходно за обраду захтјева.
3. Формалности за подношење захтјева неће садржавати ништа осим информација неопходних за обраду захтјева.

Члан 5 – Обрада захтјева за приступ званичним документима

1. Јавни орган власти помоћи ће подносиоцу захтјева, колико је то разумно могуће, да идентификује тражени званични докуменат
2. Захтјев за приступ званичном документу обрадиће свако овлашћено тијело које има докуменат. Ако овлашћено тијело не посједује тражени званични документ или нема овлашћење да обради захтјев, оно ће, кад год је могуће, упутити захтјев или подносиоца захтјева надлежном овлашћеном тијелу.
3. Захтјеви за приступ званичним документима разматраће се на једнаким основама.
4. Захтјев за приступ званичном документу ваљано ће се обрађивати. Донесена одлука реализоваће се што је могуће прије или у разумном временском периоду који је унапријед одређен.
5. Захтјев за приступ званичном документу може бити одбијен ако:
 - i. упркос помоћи овлашћеног тијела, захтјев остаје и даље нејасан да би се омогућило идентификовање званичног документа; или
 - ii. ако је очигледно да је захтјев за приступ документу неразуман.
6. Ако овлашћено јавно тијело одбије приступ званичном документу у потпуности или дјелимично, дужно је дати објашњење за то одбијање. Апликант има право да, на властити захтјев, прими писано образложење од јавног органа власти за одбијање приступа јавном документу.

Члан 6 – Начини приступа јавним документима

1. Када је омогућен приступ јавном документу, подносилац захтјева има право да изабере да ли ће прегледати и провјерити оригинал или копију, или жели да добије копију документа у било којој доступној форми или формату по његовом избору осим ако је изражена жеља неразумна.
2. Ако постоје ограничења у смислу откривања неких информација које се налазе на документу, овлашћени јавни орган власти дозволиће приступ преосталим информацијама са документа. Све што је изостављено треба да буде јасно назначено. Међутим, ако дјелимични садржај документа не води у правом смјеру или је бесмислен или ако је очигледно да објелодањивање информације из преосталог дијела документа представља неразумно оптерећење за орган власти, тада приступ документу може бити одбијен.
3. Јавни орган власти може омогућити приступ званичном документу упућујући подносиоца захтјева на лакше приступачне алтернативне изворе информација.

Члан 7 – Трошкови у вези са приступом информацијама

1. Преглед званичних докумената у просторијама јавног надлежног тијела је бесплатно. Ово не спречава стране да утврде тарифу за пружање ове врсте услуге када се добија из архива или музеја.

2. Надокнада се може наплатити од подносиоца захтјева за копију званичног документа, која треба да буде разумна и да не прелази стварне трошкове умножавања и слања документа. Тарифе за надокнаду треба да буду јавно објављене.

Члан 8 – Ревизија поступка

1. Подносилац чији је захтјев за приступ званичном документу одбијен, изричито или прећутно, било дјелимично или у потпуности, има право на ревизију поступка пред судом или другим независним и непристрасним органом у складу са законом.
2. Подносилац захтјева увијек има приступ брзој и јефтиној ревизији поступка, који укључује или поновно разматрање од надлежног тијела или ревизију поступка из става 1.

Члан 9 – Додатне мјере

Стране ће информисати јавност о њиховом праву на приступ званичним документима као и како то право може да се користи. Стране ће такође предузети одговарајуће мјере да:

- а. обуче јавна надлежна тијела у смислу њихових дужности и обавеза у вези са спровођењем овог права;
- б. дају информације о питањима и активностима за које су одговорни;
- ц. ефикасно управљају документима како би били што приступачнији;
- д. примјењују јасно успостављена правила за чување и уништавање докумената.

Члан 10 – Документи који се јавно објелодањују на иницијативу јавних органа власти

На сопствену иницијативу и гдје је изводљиво, јавни надлежни орган предузеће неопходне мјере да објелодани садржај јавних докумената када је то у интересу промовисања транспарентности и ефикасности јавне администрације као и подстицања информисаног учествовања јавности у вези са питањима од јавног интереса.

Дио II

Члан 11 – Група стручњака за приступ јавним документима

1. Група стручњака за приступ јавним документима организоваће састанке најмање једном годишње у вези са мониторингом о томе како стране спроводе Конвенцију, а поготово о:
 - а. извјештавању о адекватности мјера које стране преузимају у закону и пракси да би се омогућило дјеловање одредаба из Конвенције;
 - б.
 - i. изражавању мишљења о било којем питању у вези са примјеном Конвенције
 - ii. изради предлога за омогућавање или побољшање ефикасног коришћења и спровођења ове конвенције, укључујући и препознавање сваког проблема;
 - iii. размјени информација и извјештавању о значајним законским промјенама, промјенама у политици дјеловања те напретку у смилу технолошког развоја;

iv. изради предлога за консултантске састанке страна у вези са измјенама и допунама ове конвенције;

v. формулисању мишљења о сваком предлогу амандмана за ову конвенцију израђених у складу са чланом 19.

2. Група стручњака може тражити информације и мишљење од представника грађанског друштва.
3. Група стручњака састоји се од најмање 10 и највише 15 чланова. Чланове бира тијело за консултације страна на период од четири године, са могућим поновним избором, са листе стручњака. Свака страна предлаже два експерта. Они се бирају међу најкомпетентнијим лицима у области приступа званичним документима. Максимално један члан може бити изабран са листе коју предложи свака страна.
4. Чланови групе стручњака радиће самостално, независно и непристрасно и неће примати било каква упутства од својих влада.
5. Након консултација и добијања једногласног пристанка држава чланица приступница Конвенцији, процедуру избора чланова групе стручњака одређује Одбор министара, на период од једне године након дана ступања на снагу ове конвенције. Група стручњака усваја пословник о раду.

Члан 12 – Тијело за консултације

1. Тијело за консултације страна чини по један представник сваке стране
2. Тијело за консултације страна учествује у:
 - a. разматрању извјештаја, мишљења и предлога групе стручњака;
 - b. изради предлога и препорука странама;
 - c. изради предлога у смислу израде амандмана на Конвенцију у складу са чланом 19;
 - d. формулисању мишљења о сваком предлогу за измјену и допуну Конвенције који је у складу са чланом 19.
3. Састанке тијела за консултације сазива генерални секретар Савјета Европе у року од годину дана од дана ступања на снагу Конвенције како би били изабрани чланова групе стручњака. Након тога тијело за консултације састаје се барем једном током четири године и у сваком случају када већина представника страна, Одбор министара или генерални секретар Савјета Европе захтијевају сазивање састанка тијела за консултације.
4. Након сваког састанка тијело за консултације страна доставља извјештај Одбору министара.

Члан 13 – Секретаријат

Тијелу за консултације страна и групи стручњака помагаће Секретаријат Савјета Европе у извршавању њихових функција у складу са овим поглављем.

Члан 14 – Извјештавање

1. Годину дана након ступања на снагу ове конвенције, с обзиром на уговорну страну, доставља се извјештај групи стручњака који садржи потпуну информацију о законодавним и другим мјерама које су предузете да се омогући дјеловање одредаба ове конвенције.

2. Свака страна доставља ажурирану верзију информација из става 1. прије сваког састанка тијела за консултације страна.
3. Свака страна доставиће такође групи стручњака сваку информацију коју буду тражили да би испунили задатак.

Члан 15. – Објављивање

Извјештаји које стране доставе групи стручњака, те извјештаји, предлози и мишљења групе стручњака као и извјештаји о активностима тијела за консултацију страна биће објављени.

Дио III

Члан 16 – Потписивање Конвенције и ступање на снагу

1. Конвенција је отворена за потписивање државама чланицама Савјета Европе.
2. Конвенција је предмет ратификације, прихватања и одобравања. Инструменти ратификације, прихватања или одобравања биће депоновани код Генералног секретара Савјета Европе.
3. Ова конвенција ступа на снагу првог дана у мјесецу након истека периода од три мјесеца од дана када је 10 држава чланица Савјета Европе дало свој пристанак којим се обавезују на спровођење одредаба из Конвенције у складу са одредбама из става 2.
4. Уважавајући сваку државу потписницу која накнадно изрази свој пристанак да се обавезе, Конвенција ступа на снагу првог дана у мјесецу након истека периода од три мјесеца од дана када је дат пристанак за спровођење обавеза из Конвенције у складу са одредбама из става 2.

Члан 17 – Приступање Конвенцији

1. Након ступања на снагу Конвенције, Одбор министара Савјета Европе може, након консултација са странама из Конвенције и након добијања једногласног пристанка, позвати сваку државу која није чланица Савјета Европе или друге међународне организације да приступе Конвенцији. Одлуку доноси већина према члану 20.д. Статута Савјета Европе и једногласним избором представника страна који су именовани да учествују у раду Одбора министара.
2. С обзиром на приступање неке државе или организације Конвенцији према ставу 1, Конвенција ступа на снагу првог дана у мјесецу након истека периода од три мјесеца по депоновању приступних инструмената код генералног секретара Савјета Европе.

Члан 18 – Територијална примјена

1. Свака држава може у вријеме потписивања или током депоновања инструмената ратификације, прихватања, одобрења или приступања навести територију на којој ће се Конвенција примјењивати.
2. Свака држава може, касније, декларацијом упућеном генералном секретару Савјета Европе, проширити примјену Конвенције на сваку територију наведену у декларацији за чије међународне односе је одговорна. С обзиром на ове територије, Конвенција ступа на снагу првог дана у мјесецу након истека

периода од три мјесеца од тренутка када овакву декларацију прими генерални секретар Савјета Европе.

3. Свака декларација сачињена у складу са ставовима 1. и 2. овог члана може, у вези са територијом наведеном у декларацији, бити повучена обавјештењем упућеним генералном секретару. Повлачење ступа на снагу првог дана у мјесецу након истека периода од три мјесеца од момента када ово обавјештење прими генерални секретар.

Члан 19 – Измјене и допуне Конвенције

1. Измјене и допуне Конвенције може предложити свака страна, Одбор министара Савјета Европе, група стручњака или тијело за консултације страна.
2. Генерални секретар Савјета Европе упућује странама сваки предлог за измјене и допуне Конвенције.
3. Сваки предлог амандмана упућује се тијелу за консултацију страна, које, након консултација са групом стручњака, доставља своје мишљење о предложеном амандману Одбору министара.
4. Одбор министара разматра предложени амандман и свако друго мишљење које достави тијело за консултације страна и може и да усвоји амандман.
5. Текст сваког амандмана који одобри Одбор министара у складу са ставом 4. упућује се странама на одобрење.
6. Сваки амандман усвојен у складу са ставом 4. ступа на снагу првог дана у мјесецу након истека периода од мјесец дана од дана каду су све стране обавјестиле генералног секретара да прихватају амандман.

Члан 20 – Декларације

Свака страна може, у вријеме потписивања или депоновања инструмената ратификације, прихватања, одобравања или приступања, сачинити једну или више декларација у складу са чл. 1.2, 3.1 и 18. О свакој промјени у вези с тим стране су дужне обавјестити генералног секретара Савјета Европе.

Члан 21 – Отказивање

1. Свака страна може, у свако доба, отказати ову конвенцију обавјештењем упућеним генералном секретару Савјета Европе.
2. Ово отказивање ступа на снагу првог дана у мјесецу по истеку периода од шест мјесеци након што генерални секретар прими обавјештење о отказивању.

Члан 22 – Обавјештавање

Генерални секретар Савјета Европе обавјештава државе чланице Савјета Европе и сваку другу државу и међународну организацију која је приступила или је позвана да приступи овој конвенцији о сљедећем:

- а. сваком потписивању
- б. депоновању инструмената ратификације, прихватања, одобрења или приступања;
- ц. сваком датуму ступања на снагу Конвенције у складу са чл. 16. и 17;
- д. свакој декларацији сачињеној у складу са чл. 1.2, 3.1 и 18;
- е. сваком другом акту или комуникацији која се односи на Конвенцију

У потврду тога, дољепотписани, овлашћени представници, потписали су ову конвенцију.

Састављено у Тромсу, 18. јуна 2009. године, у једном оригиналном примјерку на енглеском и француском језику, с тим да је сваки текст једнако вјеродостојан и да је оригинални примјерак похрањен у архиви Савјета Европе. Генерални секретар Савјета Европе прослиједиће овјерени примјерак свакој држави чланици Савјета Европе и свакој држави или међународној организацији позваној да приступи овој конвенцији.

Овјерени примјерак оригиналног документа на енглеском и француском језику депонован је у архиви Савјета Европе.

Стразбур, 1. јули 2009. године

Директор Одјела за правне савјете и међународно јавно право (експерт за правне науке)
Савјета Европе

Мануел ЛЕЗЕРТУА